

LA REALITAT DE L'AUTOGESTIÓ DE L'APRENENTATGE APLICADA A LA PRÀCTICA DELS ESTUDIS DE DRET¹

SÍLVIA PEREIRA PUIGVERT

Universitat de Girona

spuigvert@gmail.com

RESUM

La present comunicació pretén veure el disseny i funcionament d'una assignatura concreta com és el Dret Processal Civil, després de la introducció d'una sèrie d'elements innovadors. I aquests elements innovadors, estudiats en les properes línies, són conseqüència o millor dit, han estat pensats amb la vista posada en la nova metodologia i pla docent que esdevé amb l'arribada de l'Espai Europeu d'Educació Superior (EEES). Entre els reptes que planteja el nou sistema educatiu, que té com a principal objectiu la convergència europea en matèria d'ensenyament, hi ha la implementació d'un sistema fàcilment comprensible i comparable de titulacions; l'adopció d'un sistema d'acumulació i transferència de crèdits que afavoreixi la mobilitat, o l'intercanvi de coneixements entre països mitjançant programes com el denominat ERASMUS.

Observada aquesta necessitat de nova planificació de la docència, des de l'àrea de Dret Processal de la Universitat de Girona s'ha estructurat la nostra assignatura per obtenir, precisament, una millor planificació de l'ensenyament a través d'un conjunt d'elements que permeten aconseguir una millor distribució dels horaris acadèmics, un augment del rendiment, un afavoriment de la relació professor-alumne, una millora de l'interès personal de cadascuna de les parts i una adquisició ràpida i progressiva de conceptes, entre d'altres finalitats. En definitiva, s'ha intentat buscar la manera més idònia d'afrontar els nous reptes que planteja l'EEES.

---

¹Es tracta d'una experiència d'autogestió aplicada a l'assignatura de Dret Processal Civil.

TEXT DE LA COMUNICACIÓ

L'assignatura de Dret Processal I es desenvolupa, com s'ha comentat anteriorment, pensant en el nou pla docent que resulta de l'establiment d'un marc educatiu europeu i de qualitat, creat a partir de la Declaració de Bolonya, per fomentar el creixement i la cohesió social d'Europa a través de l'ensenyament dels seus membres². L'assoliment de la nostra disciplina en aquest nou panorama requereix una considerable modificació dels mètodes docents, tal i com estableixen PÉREZ AMORÓS, SOLÀ MONELLS i ESTEBAN LEGARRETA, *que incrementi el protagonisme de l'alumnat en el procés d'aprenentatge i, al marge de l'adquisició de coneixements, garanteixi també la seva captació per a la futura vida professional*³.

Abans d'entrar en l'anàlisi pròpiament dit de l'assignatura de Dret Processal, és important veure el què s'ha de fer per aconseguir una major autonomia dels estudiants: proporcionar als alumnes tot el que necessitin per realitzar les seves tasques; emprar un mètode d'aprenentatge amb activitats de caràcter personal; facilitar la participació dels estudiants en l'avaluació dels processos i resultats de l'aprenentatge; orientar el treball amb propostes clares, amb pautes i objectius precisos; donar oportunitats de recerca; oferir models de treball autònom, afavorir actituds responsables; ensenyar procediments adequats; facilitar l'accés a instruments i eines útils per a la seva formació i autonomia; potenciar l'ús d'elements informàtics i de nova tecnologia, i estimular la participació dels estudiants⁴.

---

²*El desafío de Bolonia se inicia el verano de 2000 con un proyecto de investigación de varios países que quisieron armonizar los principios semi-abstractos en una nueva figuración que afinara las estructuras de las titulaciones, y en particular los enfoques curriculares, dando origen a un grupo de universidades que diseñaron colectivamente el proyecto titulado Tuning (sintonía o afinación) de las estructuras educativas en Europa. En general, se acordó partir de unos elementos arquitectónicos básicos, sencillos, cotidianos, como era la idea de competencia que es la impronta del nuevo currículo. El uso de competencias debería servir, además, para trazar las cotas de referencia de los dos primeros niveles universitarios, y que se yuxtapusieran unas -genéricas- para todas las titulaciones, y otras -específicas- para un elenco reducido, en particular, para aquellas que fueron la base y fundamento del proyecto (...)*, VILLAR ANGULO, L. M. i ALEGRE DE LA ROSA, O. M. (2004). *Manual para la excelencia en la enseñanza superior*. Madrid: McGraw-Hill, pp. 265-266.

³PÉREZ AMORÓS, F., SOLÀ MONELLS, X. (dirs.) i ESTEBAN LEGARRETA, R. (coord.) (2007). *Materials per a l'aprenentatge del Dret del Treball (Adaptats a l'Espai Europeu d'Educació Superior)* (2ª ed.). Barcelona: Universitat Autònoma de Barcelona, p. 13.

⁴YÁÑIZ ÁLVAREZ, C. i VILLARDÓN GALLEGU, L. (2006). "Planificar desde competencias para promover el aprendizaje. El reto de la sociedad del conocimiento para el profesorado universitario" dins de *Cuadernos monográficos del ICE*, número 12. Bilbao: Universidad de Deusto, pp. 55-56.

Complementariamente, con la finalidad de desarrollar la responsabilidad individual necesaria para aprender y trabajar autónomamente, se pueden tomar algunas medidas como las siguientes: -Dar oportunidades a los alumnos de compromiso, y exigir el cumplimiento.-Darles oportunidades de valorar los procesos de aprendizaje y los resultados, incluyendo evaluación de compañeros, autoevaluación y calificación (YÁNIZ ÁLVAREZ i VILLARDÓN GALLEGO)⁵.

Per altra part, l'esmentada assignatura consta d'una part teòrica que es duu a terme a través de classes magistrals⁶ i d'una part pràctica que estimula l'*autogestió de l'aprenentatge*.

Aquesta part pràctica gira al voltant de diferents temes del programa de l'assignatura seleccionats metòdicament pel professor tenint en compte que tenen una perspectiva eminentment pràctica que pot ajudar a completar la panoràmica teòrica de les sessions. Els temes pràctics es seleccionen a inici de curs i per fer la tria es té en compte, bàsicament, que es tracti de temes o matèries que no resultin excessivament difícils de comprendre per part dels estudiants i sobre els quals es puguin localitzar abundants materials bibliogràfics i jurisprudencials. Tot per resoldre els diversos supòsits pràctics i respondre, al màxim, amb els objectius establerts. És evident, que hi ha temes amb una pluralitat de conceptes que requereixen l'explicació prèvia del professor, però d'altres matèries poden ser perfectament raonades per l'estudiant a partir del seu estudi propi i directe.

El bloc dels temes pràctics serà, també, avaluat amb un examen final pràctic i el bloc de temes teòrics serà avaluat mitjançant un examen final teòric. D'altra banda, els alumnes realitzen un total de sis pràctiques repartides equitativament al llarg dels

---

⁵Ibid., p. 56.

⁶*La clase magistral es un viaje al centro de la intención (la brevedad de una exposición obliga a cubrir un tópico, causa entendimiento, y suscita interés), transmisión (de un mensaje oral, icónico, informático, que contiene definiciones, ejemplos, explicaciones y argumentos), recepción de información (tiene en cuenta al oyente: su atención disminuye conforme pasa el tiempo; las ideas y conceptos están dosificados para que se almacenen en su memoria próxima), y resultado (no sólo debe ser aparente la toma de apuntes en el oyente; también, debe reaccionar a los enigmas presentados con respuestas observables en actitudes y comportamientos de estímulo e interés). En una clase magistral un profesor habla alrededor de 50 minutos ininterrumpidamente o con escasas interrupciones, VILLAR ANGULO, L. M. i ALEGRE DE LA ROSA, O. M., op. cit., p. 280.*

dos semestres. Aquestes sis pràctiques no tenen una nota concreta cadascuna d'elles, són els propis estudiants els que, mitjançant una guia d'autocorrecció elaborada pel professor (aspecte que s'explicarà en els pròxims apartats), es puntuen els diferents casos pràctics. Això sí, la realització de totes elles amb les seves respectives autocorreccions és *conditio sine qua non* per a presentar-se a l'examen final pràctic. És a dir, la no realització d'una sola de les pràctiques o d'una sola de les autocorreccions ja exclou de l'assistència a l'examen pràctic de l'assignatura. Per altra part, la nota de la part pràctica representa el 30% del total de l'assignatura (el 70% correspon a l'examen teòric), per tant, s'erigeix com un percentatge significatiu a tenir en compte per l'alumnat que vulgui superar-la amb èxit.

Els enunciats d'aquests supòsits pràctics són ideats pels professors responsables de les pràctiques i penjats a la *Meva UdG*. Es tracta, principalment, de casos molt similars a la realitat de la pràctica jurídica que es trobaran una vegada finalitzats els estudis i que és el que reclamen els estudiants per saber què viuran més enllà de la facultat, en la seva vida diària, per exemple, incapacitacions, funcions de l'advocat i del procurador, peticions de judici monitori, etc. I el supòsit de fet va acompanyat de varies preguntes basades en articles de la Llei d'Enjudiciament Civil (que és la que regeix el procés civil) tanmateix, no és suficient en copiar els diferents articles que poden ser d'aplicació en una pregunta. Les respostes han d'estar fonamentades en preceptes però el grau de comprensió s'assoleix comparant la llei amb la doctrina (diferents manuals de l'assignatura) i la jurisprudència (buscant sentències on es resolgui sobre les qüestions demanades). Es tracta d'un format de preguntes llargues a desenvolupar.

Aquest estudi de casos reals, segons la doctrina, és útil *para iniciar un tema, para promover la investigación sobre ciertos contenidos, para desarrollar habilidades, para trabajar sobre varias alternativas y para tomar decisiones (...)*⁷.

Prèviament, a la *Meva UdG*, a inici de curs, també es "penja" el calendari amb les diferents dates d'entrega de les pràctiques. Això permet a l'estudiant i al professorat tenir una millor distribució i organització dels seus horaris personals. També és bo, arribats a aquest punt, fer una breu consideració sobre què és

---

⁷YÁÑIZ ÁLVAREZ, C. i VILLARDÓN GALLEGÓ, L., op. cit., p. 63.

exactament això de la *Meva UdG*, principalment per les persones no familiaritzades amb aquest recurs informàtic.

La *Meva UdG* és un instrument de la Web general de la Universitat de Girona, pensat perquè els estudiants puguin accedir a recursos docents, en l'espai europeu d'educació superior, i perquè coneguin de primera mà les novetats i notícies relacionades amb la seva universitat i, en concret, amb la seva facultat, així com aspectes més personals de cada alumne (a través d'un sistema d'usuari i contrasenya) com per exemple, la consulta del seu expedient acadèmic o del seu correu electrònic personal. També està pensat a fi que el professorat i el personal d'administració i serveis puguin desenvolupar les seves tasques de la manera més còmode i eficaç.

Després d'aquest breu parèntesi i un cop resoltes les pràctiques corresponents i que ens ocupen, l'estudiant les envia virtualment i el professor les rep de manera immediata (a través del sistema "recollida de treballs" establert al format general de la *Meva UdG*). El professor té constància a l'acte de les pràctiques lliurades dins del termini determinat a inici de curs i, per altra part, els treballs lliurats més tard de la data assenyalada inicialment figuren com a entregats "fora de termini". Aquesta fórmula respon a uns objectius clars que són l'adquisició ràpida i progressiva dels diferents conceptes i l'assoliment d'una educació homogènia per integrar els alumnes amb diferents nivells d'aprenentatge. Dit amb altres termes, cada alumne disposa del temps necessari i que estimi oportú per resoldre el cas pràctic i les qüestions relacionades amb el mateix.

Després d'haver rebut les resolucions dels alumnes, el professor "penja" les solucions (novament basades en doctrina i jurisprudència) i un *formulari d'autocorrecció* a emplenar degudament per l'estudiant, el qual realitzarà una comparativa entre les solucions donades i les seves respostes efectuades. La confecció de les solucions està pensada perquè els estudiants observin quines directrius es segueixen a l'hora de respondre raonadament a una pregunta i és necessari, a més, que s'aportin solucions precises i que el procés vingui acompanyat *d'una actitud ètica y rigorosa*⁸. Omplert el formulari d'autocorrecció és lliurat, també, via

---

⁸YÁNIZ ÁLVAREZ, C. i VILLARDÓN GALLEGU, L., op. cit., p. 103. En la mateixa direcció i d'acord amb les autores citades, els criteris per assolir un resultat positiu d'autoavaluació són que s'avalua per millorar, les valoracions necessiten ser contrastades, es precisen evidències,

virtual i el professor el rep a través de la *Meva UdG*, es segueix el mateix sistema que per a la recepció de les pràctiques. D'aquesta manera el professor té els elements necessaris per fer un seguiment de l'estudi de l'alumne, que pot anar tutoritzant progressivament.

En aquest sentit i segons DOMÉNECH BETORET, *la mayoría de los estudios que se han realizado sobre eficacia docente lo han hecho desde el paradigma proceso-producto, es decir: <<lo que el profesor hace y lo que el estudiante aprende como consecuencia de ese hacer del profesor*⁹. I en el nostre cas plantejat es tracta d'un aprenentatge significatiu ja que els objectius (augment del rendiment, afavoriment de les relacions entre les parts implicades o progressiva adquisició de conceptes) són més importants que el contingut en sí mateix.

Seguint a YÁNIZ ÁLVAREZ i VILLARDÓN GALLEGO, els estudiants han de ser capaços d'avaluar la seva pròpia pràctica per analitzar-la i millorar-la al llarg de la seva vida professional. L'autoavaluació s'emmarca en una concepció democràtica i formativa del procés educatiu i té a veure amb el fet que l'alumne avaluï el seu propi aprenentatge i els elements que intervinguin en ell¹⁰.

Els avantatges d'aquest sistema d'autoavaluació es podrien resumir en els següents punts d'interès: proporciona a l'estudiant fórmules de desenvolupament personal i professional; l'ajuda a millorar la seva capacitat crítica; afavoreix la seva autonomia; el compromet amb el procés educatiu; permet augmentar el seu nivell intel·lectual, i estimula la seva motivació¹¹.

També per a la resolució d'alguns d'aquests supòsits pràctics és necessari la recerca de la corresponent doctrina i jurisprudència. Per tant, una altra finalitat perseguida és el foment de la lectura i consulta de material bibliogràfic i de caire

---

s'han de fer revisions conjuntes i s'han de categoritzar els aprenentatges, op. cit., pp. 102-103.

⁹DOMÉNECH BETORET, F. (1999). *Proceso de enseñanza/aprendizaje universitario*. Castelló: Universitat Jaume I, p. 97.

¹⁰*Se puede hablar de evaluador interno y de evaluador externo, dependiendo del grado de implicación con el objeto evaluado. Así, los evaluadores pueden ser los propios implicados en el proceso de aprendizaje (autoevaluación) u otros agentes, como el profesor o los compañeros (heteroevaluación) o una combinación de auto y heteroevaluación (coevaluación)*, YÁNIZ ÁLVAREZ, C. i VILLARDÓN GALLEGO, L., op. cit., p. 101.

¹¹Ibid., p. 102.

jurisprudencial, aspecte oblidat en nombroses ocasions per l'alumnat. Fins i tot, hi ha preguntes relacionades amb la recerca de sentències que presenten uns antecedents de fet anàlegs però que després es resolen de manera diferent i els estudiants han de realitzar la corresponent comparació i raonament del perquè i posicionar-se, fonamentadament, a favor d'un o altre argument del Tribunal.

Com es pot veure, la correcció de les pràctiques depèn dels estudiants amb les diverses guies d'autocorrecció. Ara bé, el professor, una vegada passats els terminis d'entrega, elabora una llista per tenir constància dels alumnes que han lliurat les pràctiques dintre del període corresponent i dels que no ho han fet. A més, revisa les preguntes contestades i, especialment, els formularis d'autocorrecció per evitar casos de puntuacions sobrevalorades o de "picaresca" similar. També, els estudiants poden deixar el seu correu electrònic, en el propi formulari d'autocorrecció, a fi de resoldre qüestions que no acabin de veure clares amb el professor responsable.

Aquest format es completa amb dos elements més. Per una banda, l'assistència obligatòria a la correcció a classe d'una de les tres pràctiques de cada semestre amb l'objectiu d'aconseguir un resultat final encara més satisfactori i una millor dinàmica de les classes. I, d'altra banda, l'intercanvi interactiu de preguntes/dubtes amb el professor que és una primera via de contacte. I si es tracta de dubtes més complexes es poden portar a terme tutories presencials.

La tutoria en el context universitari proporciona als estudiants (segons CARRETERO TORRES): temps i suport. Ajuda per aclarir i definir els problemes que els estudiants troben en la seva adaptació a la vida acadèmica universitària. Guia per utilitzar de forma òptima els recursos personals propis, per triar alternatives realistes i per prendre decisions que els permetin optimitzar el procés d'aprenentatge¹².

L'anomenada *acció tutorial* té a veure, en paraules de la mateixa autora, amb *ajudar (...) els estudiants a adquirir informació positiva i significativa respecte d'ells mateixos i la seva forma personal d'enfocar l'estudi, ja que el potencial més gran d'aprenentatge i de canvi rau en la seva pròpia dinàmica interna. Les activitats relacionades amb aquest objectiu pretenen guiar l'estudiant en la resolució de*

---

¹²CARRETERO TORRES, M. R., (2009). "Les tutories a la Universitat" dins de *La Tutoria a la Universitat. Una proposta de pla d'acció tutorial*. Girona: Universitat de Girona, p. 10.

*problemes, en l'adquisició d'autonomia personal i en la millora del concepte que té d'ell mateix. Fomentar l'adquisició d'actituds positives cap a l'estudi i la cultura en general. Sovint els estudiants presenten una actitud cap a l'estudi marcada per la manca de motivació per millorar el rendiment acadèmic i progrés en l'aprenentatge (...)*¹³.

A mode de conclusió cal afirmar que, seguint les estadístiques generals, la implementació d'aquest sistema innovador ha proporcionat una millora notable en les qualificacions finals dels estudiants matriculats en aquesta concreta assignatura. Al mateix temps, com s'ha vist, la nostra intenció és adaptar-nos al nou panorama que proposa l'EEES, entre d'altres consideracions que s'analitzaran en el següent apartat destinat a les *conclusions* i *prospectives*. Però aquí no està de més assenyalar que amb la incorporació dels *Graus* com a projecte ambiciós hi haurà coses a retocar en els pròxims anys, en especial, per potenciar i impulsar del tot les finalitats de l'EEES resumides en motivació, interacció, autonomia de l'aprenentatge i mobilitat.

Però el sistema ideat per l'àrea de Dret Processal s'adequa bastant a la nova projecció educativa. És evident que hi haurà aspectes a modificar per les noves exigències i necessitats de passar d'un sistema a un altre i tocarà fer un exercici d'autocrítica, però anem pel bon camí i més si pensem en la nova eina informàtica creada com és el *Moodle*, que facilita encara més la tan comentada autonomia de l'aprenentatge que hem volgut assolir amb aquest sistema de pràctiques establert a l'assignatura de Dret Processal Civil. És a dir, hem volgut desenvolupar una metodologia d'ensenyament-aprenentatge basada en la introducció de nous i innovadors factors que faciliten la comprensió del temari; en el desenvolupament de diferents capacitats; en les diverses característiques dels nostres alumnes, i en l'ús de formes multimèdia.

---

¹³CARRETERO TORRES, M. R., op. cit., p. 11.

CONCLUSIONS

PRIMERA

Amb el sistema implementat s'aconsegueix un millor rendiment a les classes teòriques i pràctiques. Amb l'extracció dels temes seleccionats per pràctiques es disposa de més temps per explicar millor i més detalladament la resta de temes que per la seva complexitat requereixen el sistema de classe magistral. I els temes pràctics són estudiats, com s'ha vist, pels alumnes de manera acurada, a través d'un mètode que potencia les seves habilitats sempre sota la tutorització del professor.

SEGONA

No recau tot el pes de l'avaluació en els exàmens finals i es produeix un mètode constant d'aprenentatge que permet assolir uns bons resultats finals (es tracta de trencar amb la idea de *deixar-ho tot pel final*). En conseqüència, les classes poden tenir més dinamisme (participació) gràcies a la base que els proporciona aquest acurat anàlisi de casos i temes pràctics, sobretot, es familiaritzen més amb el vocabulari tècnic-jurídic (pel fet d'estudiar doctrina i resolucions judicials) i, al mateix temps, adquireixen nous coneixements i tot això els permet expressar-se millor i perdre la "por" a exposar i parlar en públic. També, en aquest sentit, ajuda la correcció d'una de les pràctiques a classe on s'afavoreix la participació activa de pràcticament tots els alumnes gràcies també al fet que els casos pràctics tinguin varies preguntes i sub-preguntes que donen joc a l'hora de comentar-les.

TERCERA

Hi ha una millor comprensió de les matèries a estudiar perquè amb la distribució de temes teòrics i pràctics hi ha una més bona coordinació del rendiment i capacitats acadèmiques (es disposa de més temps d'assoliment de conceptes).

QUARTA

Amb la referida proposta i amb l'ús dels recursos informàtics augmenta la motivació dels alumnes. I això es constata amb les dades estadístiques del nombre

d'aprovats de l'assignatura que ha augmentat, considerablement, des de que es porta a terme dit sistema i també amb la major implicació dels estudiants a les classes teòriques.

CINQUENA

El fet d'informar del calendari i dels diversos casos pràctics via la *Meva UdG* facilita l'aprenentatge d'aquells estudiants que no poden assistir contínuament a classe (ja sigui per motius laborals o d'altre tipus).

SISENA

La utilització de les noves tecnologies en l'elaboració de les pràctiques permet que l'alumne tingui al seu abast, a més, la possibilitat de fer altres consultes (del contingut que sigui) relacionades amb les mateixes i amb l'objectiu primordial de realitzar-les satisfactòriament.

SETENA

Portar a terme tutories via correu electrònic (com a complement d'aquest sistema) té un caràcter molt beneficiós ja que l'alumne pot contactar amb el professor a qualsevol moment i és una manera viable de resoldre els dubtes que puguin anar sorgint. Aquestes es completen, en tot cas, amb tutories presencials a petició de l'alumne.

VUITENA

Es tracta d'un instrument d'autogestió de l'aprenentatge útil ja que consta d'un resultat que esdevé eficaç pels interessos de les dues parts (professor/alumne).

NOVENA

El sistema realitzat s'integra absolutament dins del nou model d'ensenyament superior europeu.

DESENA

Comporta un esforç per cadascuna de les parts (professor-alumne) que desemboca en un ús de recursos personals que afavoreix una implicació i motivació recíproques. A més, un element important en aquest sentit és la interactivitat que es produeix.

ONZENA

És important el treball individual fora de les hores lectives per fomentar un millor esforç i adquisició i comprensió de les diferents matèries objecte d'estudi.

BIBLIOGRAFIA

Brown, S. i Glasner, A. (2003). *Evaluar en la Universidad. Problemas y nuevos enfoques*. Madrid: Narcea Ediciones.

Carretero Torres, M. R., (2009). "Les tutories a la Universitat" dins de *La Tutoria a la Universitat. Una proposta de pla d'acció tutorial*. Girona: Universitat de Girona.

Doménech Betoret, F. (1999). *Proceso de enseñanza/aprendizaje universitario*. Castelló: Universitat Jaume I.

Pérez Amorós, F., Solà Monells, X. (dirs.) i Esteban Legarreta, R. (coord.) (2007). *Materials per a l'aprenentatge del Dret del Treball (Adaptats a l'Espai Europeu d'Educació Superior)* (2^a ed.). Barcelona: Universitat Autònoma de Barcelona.

Villar Angulo, L. M. i Alegre de la Rosa, O. M. (2004). *Manual para la excelencia en la enseñanza superior*. Madrid: McGraw-Hill.

Yániz Álvarez, C. i Villardón Gallego, L. (2006). Planificar desde competencias para promover el aprendizaje. El reto de la sociedad del conocimiento para el profesorado universitario" en *Cuadernos monográficos del ICE*, número 12. Bilbao: Universidad de Deusto.

QÜESTIONS I/O CONSIDERACIONS PER AL DEBAT

- a) La necessitat d'incentivar el treball individual més enllà de les hores acadèmiques.
- b) L'establiment de tutories interactives o debats virtuals per resoldre dubtes de manera immediata.
- c) L'aposta per la semipresencialitat.
- d) Els avantatges i inconvenients del sistema d'avaluació continuada. Treballar de manera constant *versus* pèrdua de l'hàbit d'estudi.
- e) La importància d'ensenyar en funció de les diferents velocitats que segueixen els alumnes.
- f) El seguiment directe de l'evolució de l'estudi de l'alumne.
- g) I en el nostre cas més concret, la incidència i utilitat d'aquestes guies d'autocorrecció com uns dels elements innovadors pensant en el nou marc educatiu.

ANNEX

Cas 2 FORMULARI D'AUTOCORRECCIÓ

Pregunta 1)

La resposta que he donat és adequada en termes generals (valora-ho d'1 a 10):

He encertat els preceptes aplicables (valora-ho d'1 a 10):

En general, la resposta que he donat la puc valorar (valora-ho d'1 a 10):

Indica els errors que hagi comès i els motius (error en la consulta de preceptes, de jurisprudència, de manuals...). Respon breument.

Pregunta 2 "a")

La resposta que he donat és adequada en termes generals (valora-ho d'1 a 10):

He encertat els preceptes aplicables (valora-ho d'1 a 10):

En general, la resposta que he donat la puc valorar (valora-ho d'1 a 10):

Indica els errors que hagi comès i els motius (error en la consulta de preceptes, de jurisprudència, de manuals...). Respon breument.

Pregunta 2 "b")

La resposta que he donat és adequada en termes generals (valora-ho d'1 a 10):

He encertat els preceptes aplicables (valora-ho d'1 a 10):

En general, la resposta que he donat la puc valorar (valora-ho d'1 a 10):

Indica els errors que hagi comès i els motius (error en la consulta de preceptes, de jurisprudència, de manuals...). Respon breument.

Pregunta 3)

La resposta que he donat és adequada en termes generals (valora-ho d'1 a 10):

He encertat els preceptes aplicables (valora-ho d'1 a 10):

En general, la resposta que he donat la puc valorar (valora-ho d'1 a 10):

Indica els errors que hagi comès i els motius (error en la consulta de preceptes, de jurisprudència, de manuals...). Respon breument.

Pregunta 4)

La resposta que he donat és adequada en termes generals (valora-ho d'1 a 10):

He encertat els preceptes aplicables (valora-ho d'1 a 10):

En general, la resposta que he donat la puc valorar (valora-ho d'1 a 10):

Indica els errors que hagi comès i els motius (error en la consulta de preceptes, de jurisprudència, de manuals...). Respon breument.

Pregunta 5)

La resposta que he donat és adequada en termes generals (valora-ho d'1 a 10):

He encertat els preceptes aplicables (valora-ho d'1 a 10):

En general, la resposta que he donat la puc valorar (valora-ho d'1 a 10):

Indica els errors que hagi comès i els motius (error en la consulta de preceptes, de jurisprudència, de manuals...). Respon breument.